

РЕШЕНИЕ

№ 727

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110210234 по описа за 2022
година
за да се произнесе, взе предвид следното:

*Производството е по реда на чл. 59-63 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).*

Образувано е по жалба (възражение) от К. В. М. срещу Наказателно
постановление (НП) № 1943/29.09.2021 г., издадено от началника на ОБДС в
СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание
"глоба" в размер на 120 лева на основание чл. 81, ал. 2, т. 2 от Закона за
българските лични документи за извършено нарушение на чл. 7, ал. 1 от
Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

В подадената жалба се излагат съображения за отмяна на НП поради
липса на финансова възможност да се плати глобата. Жалбоподателят сочи,
че е декларирал в 09 РУ – СДВР, че личната му карта е изгубена – открадната
в градския транспорт.

В съдебно заседание жалбоподателката К. М., редовно призована, се
явява лично и заявява, че поддържа жалбата. Дава кратки обяснения, които са
идентични с изложеното в жалбата. Моли за отмяна на НП.

Административнонаказващият орган – началника на ОБДС в СДВР,
редовно призован, се представлява от юрисконсулт П., която оспорва
жалбата. Моли НП да бъде потвърдено, като намира за установено
извършеното нарушение на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД, като от обективна, така и от
субективна страна. Представа подробно развити съображения в писмен вид.
Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.09.2021 г. жалбоподателят К. М. се изгубил личната си карта. След като не я намерил следващите дни, на 29.09.2021 г. подал декларация № 1943/29.09.2021 г. до началника на 09 РУ - СДВР, в която посочил, че на 18.09.2021 г. е изгубил личната си карта извън дома си.

С оглед така установеното, свид. С. М. на длъжност ст. експерт в ОДБС - СДВР съставила АУАН № 1943/29.09.2021 г. на жалбоподателя М. за нарушение на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД в присъствие на един свидетел - очевидец, което се установява от положените от тях подписи. Актът бил съставен в присъствие на нарушителя, като препис от акта му бил връчен срещу подпис. В полето за възражения той посочил, че не е виновен и не е извършил престъпление. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не са постъпили допълнителни възражения.

В АУАН нарушението е описано, че при подаване на декларация на 29.09.2021 г. се установило, че лицето не е съхранило лична карта № 647615724 със статус „валиден“. Като място на нарушението е посочено 09 РУ – ж. к. Люлин, а като дата – 29.09.2021 г., когато е подадено декларацията.

При пълна идентичност на описаното в АУАН № 1943/29.09.2021 г. нарушение от фактическа страна, на 14.10.2021 г. било издадено атакуваното наказателно постановление № 1943 от началника на ОБДС - СДВР, за това, че на 29.09.2021 г. жалбоподателката е извършила нарушение по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД.

Върху приложеното по делото копие от Наказателното постановление е отбелязано, че то е връчено на жалбоподателя на 11.07.2022 г., като жалбата срещу НП е вхосирана в АССГ на 14.07.2022 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от обясненията на жалбоподателя, от показанията на свид. М., включително и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира дадените от жалбоподателя обяснения, тъй като същите са подкрепени от писмените доказателства по делото. Съдът се довери и на показанията на свид. М., които са подробни и последователни и съвпадат изцяло с информацията от представените пред нея писмени документи и преди всичко – декларация от 29.09.2021 г. Обстоятелството, че жалбоподателят е подал декларацията на тази дата е категорично установено както от неговите обяснения и свидетелските показания, така и от отразената на документа дата. А в самата декларация е посочена и датата на установяване на липсата на документа за самоличност – 18.09.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съдът прие, че жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в 7-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, макар и по различни от изложените в нея съображения.

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на оспорения административен акт, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът ех officio (служебно) – чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, констатира, че АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, вр. чл. 84, ал. 3 от ЗБЛД от оправомощени лица – чл. 84, ал. 1 и ал. 2 ЗБЛД. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя (НП също е връчено надлежно, но по правило това обстоятелство има значение единствено към началото на срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му).

В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона – т. 1.2 от представената по делото Заповед на министъра на вътрешните работи (относно компетентността на актосъставителя) и т. 2. 13 от същата заповед (относно наказващия орган). Освен това АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и давностни срокове.

При проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът намира, че така вменената за нарушена от жалбоподателя норма на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД не съдържа конкретно нарушение, което да е обвързано със санкция. Разпоредбата гласи: „Гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване.“. Това е едно общо, абстрактно задължение, което не покрива признаците на нарушение. Ето защо НП следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

Отделно от посоченото нарушение на материалния закон, съдът констатира и допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП, свързани с неправилно посочване на дата на извършване на твърдяното нарушение.

При съставяне на АУАН и НП е посочено, че нарушението е извършено на 29.09.2021 г., когато е подадена декларацията, но то (така както е квалифицирано по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД – „лицето не е съхранило БЛД – лична карта“) е било извършено още на 18.09.2021 г., когато жалб. М. твърди, че е загубил личната си карта.

Неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Нещо повече, липсата на посочена дата на нарушението или погрешното ѝ посочване пречи да се определи началният момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване и винаги затрудняват ефективната защита на санкционираното лице, следователно това представлява съществено процесуално нарушение.

Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59-63 ЗАНН следва да установи дали е извършено описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно да съпостави фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН.

Всички посочени обстоятелства обосновават извода на съда, че обжалваното НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

С оглед изхода на делото се явява неоснователна претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 1 и ал. 3 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 133-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1943/29.09.2021 г., издадено от началника на ОБДС в СДВР, с което на К. В. М. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 120 лева на основание чл. 81, ал. 2, т. 2 от Закона за българските лични документи за извършено нарушение на чл. 7, ал. 1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение като неоснователно.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на глава дванадесета от АПК пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____